

1. А народ Краю взяв Йоахаза, сина Йосії, і настановив його царем в Єрусалимі замість батька його.

2. Йоахаз був віку двадцяти й трьох літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці.

3. І скинув його єгипетський цар в Єрусалимі, і наклав кару на цей Край, сто талантів срібла та талант золота.

4. І єгипетський цар настановив царем над Юдеєю та Єрусалимом брата його Ел'якіма, і змінив ім'я йому на Єгояким. А брата його Йоахаза узяв Нехо й відвів його до Єгипту.

5. Єгояким був віку двадцяти й п'яти літ, коли він зацарював, і одинадцять років царював в Єрусалимі. І робив він зло в очах Господа, Бога свого.

6. На нього пішов Навуходоносор, цар вавилонський, і він закував його в мідяні кайдани, щоб відвести його до Вавилону.

7. А дещо з посуду Господнього дому Навуходоносор відправив до Вавилону, і дав його до храму свого в Вавилоні.

8. А решта Єгоякимових діл та гидоти його, які він робив, і що знайдено проти нього, ото вони описані в Книзі Царів Ізраїлевих та Юдиних. А замість нього зацарював син його Єгояхін.

9. Єгояхін був віку восьми літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці й десять день. І робив він лихе в Господніх очах.

10. А по році послав цар Навуходоносор, і привів його до Вавилону з дорогим посудом Господнього дому, а царем над Юдеєю та Єрусалимом настановив брата його Седекію.

11. Седекія був віку двадцяти й одного року, коли він зацарював, і він царював в Єрусалимі одинадцять років.

12. І робив він зло в очах Господа, Бога свого, не впокорився перед пророком Єремією, що говорив із наказу Господнього.

13. І він також відкинувся від царя Навуходоносора, що був заприсягнув його Господом, і вчинив твердою свою шию, і став запеклим, щоб не навертатися до Господа, Бога Ізраїлевого.

14. Також усі зверхники священників та народу ще більше грішили, шануючи гидоти поган, і вони занечистили Господній дім, якого Він освятив в Єрусалимі.

15. А Господь, Бог їхніх батьків, усе посилав до них через Своїх послів слова остороги, бо Він змилювався над народом Своїм та над оселею Своєю.

16. Та вони соромили Божих послів, і погорджували їхніми словами, і насміхалися з Його пророків, аж поки не піднісся гнів Господа на народ Його так, що не було вже ліку.

17. І Він навів на них халдейського царя, і той позабивав мечем їхніх вибраних у домі їхньої святині, і не змилювався ані над юнаком, ані над дівчиною, ані над старим, ані над старезним, усе дав в його руку...

18. І всі речі Божого дому, великі та малі, і скарби дому Господнього та дому царя й його зверхників, усе переніс до Вавилону.

19. І спалили вони Божий дім, і порозбивали мур Єрусалиму, і всі палати його попалили огнем, а всі дорогі речі його понищили...

20. І пішло на вигнання до Вавилону позостале від меча, і стали йому та синам його за рабів аж до зацарювання перського царства,

21. щоб виповнилося Господнє слово, проречене Єреміїними устами, аж поки вподобає собі земля свої суботи, по всі дні її спустошення святкувала вона суботи, щоб сповнилися сімдесят літ.

22. А першого року Кіра, царя перського, коли сповнилось слово Господнє, проречене устами Єреміїними, збудив Господь духа Кіра, царя перського, і він оголосив по всьому царству своєму, а також на письмі, говорячи:

23. Так говорить Кір, цар перський: Усі земні царства дав мені Господь, Бог Небесний, і Він наклав на мене збудувати Йому храма в Єрусалимі, що в Юдеї. Хто між вами з усього Його народу, нехай буде Господь, Бог його, з ним, і нехай він іде до Єрусалиму!